

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae

Charlas, Antoine

Leodii, 1684

Cap. XI. Summum Pontificem habere condendarum pro universis Ecclesiae partibus legum potestatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38227

92 TRACTATUS DE LIBERTATIBVS,
tu, vel cum consilio alicujus Congregationis, cujus autori-
tas non agnoscat in Gallia: quæ quidem excusationes si
sufficerent, cum semper earum aliqua præstò sit, tota sum-
mi Pontificis potestas corrueret, vel, quod in idem re-
cidit, à Francorum arbitrio penderet omne illius exerci-
tium.

12. Nec illa Judicium sæcularium injustitia illis prodest,
qui eo tantum prætextu debitam Ecclesiæ obedientiam de-
negant, cum certissimè sciant Fideles, non Potestatibus Lai-
cis, sed Apostolis, eorumque Successoribus dictum à Christo
Domino nostro esse. *Quaecumque alligaveritis super terram, erunt ligata,
& in Cælo: Et quaecumque solveritis super terram, erunt soluta & in Cælo.*
Matth. 18. Atque adeò posse quidem Senatus-consulta à pœ-
nis temporalibus, non autem à Censuris Ecclesiasticis, mul-
tò minus à Dei judicio liberare.

C A P U T X I.

*Summum Pontificem habere condendarum pro universis
Ecclesiæ partibus legum potestatem.*

1. **L**Eges justas acceptandas, & executioni demandandas,
dum ea est Superioris intentio, imò etiam si dubia es-
set illarum justitia, modò nihil continerent legi Divinæ, aut
naturali contrarium, hætenus demonstrasse mihi videor. Ita-
que id unum probandum superesset, Romanum scilicet Pon-
tificem, adversus quem vel omninò, vel præcipuè conver-
tuntur libertates Ecclesiæ Gallicanæ, condendarum pro aliis,
ultra suam specialem Provinciã, Orbis Christiani partibus
legum potestatem habere, si hæc autoritas in dubium à Gal-
lis revocaretur, quod de Christianissimo illo Regno nefas
est suspicari. Quia tamen aliquorum facta cum verbis pugna-
re videntur, dum ita leges illas habent, quasi à Superiore non
emanassent, non erit inutile, jus illud summi Pontificis mo-
nimentis antiquissimis, atque adeò in hæc materia maximi
Pontificum testimoniis liqueat, summa cum veneratione jam
à pri-

à primis susceptæ fidei temporibus obtemperatum fuisse ab inclytæ illius Nationis hominibus sanctæ Sedis Decretis, non adhibitis illis formulis, quæ posterioribus sæculis in illo Regno excogitatae sunt, ad examinandas leges Ecclesiasticas, & quæ alio prætextu excusari non possunt, nisi fortè quod hæc cautela necessaria sit, ne quid à summo Pontifice, vel ab ejus Officialibus per obreptionem, vel subreptionem impetretur, quod vel loco, vel tempori minùs conveniat.

2. Anno 404. S. Innocentius à Victricio Rothomagensi Episcopo de Clericis incontinentibus, aliisque capitibus consultus, Decretum Siricii Papæ in Epistola prima, quæ est ad Himerium Tarraconensem cap. 7. ferè ad verbum descripsit. Continentur in utriusque illius Pontificis Epistolis, quæ à Dionysio collectæ sunt, multa notatu digna.

3. Prima etsi Victricius esset rerum Ecclesiasticarum peritissimus, Romanum tamen Pontificem adiit, non ut Doctorem peritorem, sed ut Pontificem, à quo norma, & auctoritas esset requirenda. En epistolæ Innocentii principium. *Innocentius Victricio Episcopo Rothomagensi, Salutem. Etsi, frater charissime, pro merito, & honore Sacerdotii, quo plurimum polles, vivendi, & docendi secundum Ecclesiasticas regulas nota sunt omnia, neque est aliquid, quod de sacris lectionibus tibi minus collectum esse videatur. Tamen quia ROMANÆ ECCLESIAE NORMAM, ATQUE AVTORITATEM MAGNO PERE POSTVLASTI, VOLVNTATI TVÆ MOREM ADMODVM GERENS, DIGESTAS VITÆ, AC MORVM PROBABILIVM DISCIPLINAS ANNEXAS LITTERIS MEIS MISI.*

4. Secundò responsum suum vindicat summus Pontifex legis loco habendum, nec ulum supponit futurum ejus examen, aut formulam aliquam receptionis, sed satis fore, ut cognosceatur ex significatione ab eodem Victricio faciendâ: *Per quas (disciplinas) advertant Ecclesiarum regionis vestrae populi, quibus rebus, & regulis Christianorum vita in sua cujuscumque professione debeat contineri, qualisq; seruetur in Urbis Romæ Ecclesiis disciplina. Erit dilectionis tuæ per plebes finitimas, & Consacerdotes nostros, qui in illis regionibus propriis Ecclesiis president, regularum hunc librum quasi didacticum, atque monitionem sedulo insinuare: ut & nostros cognoscere, & AD FIDEM CON-*

5. Tertio profitetur se anteriorum Pontificum, & Pa-
 trum vestigia sectari. Is enim, ut alibi notavimus, sum-
 morum Pontificum, æquè ac Gallorum, imò magis, mos
 fuit, disciplinæ regulas, ut erant antiquissimæ, ita maxi-
 mè venerari. *Non quod nova aliqua præcepta imperentur, inquit, sed
 ea, quæ per desidiam aliquorum neglecta sunt, ab omnibus observari cupia-
 mus: Quæ tamen Apostolicâ, & Patrum traditione sunt constituta.*

6. Quarto nec id tantum decrevit Innocentius, quia fue-
 rat à Victorio consultus, sed quia ejus erat, omnium Ec-
 clesiarum abusibus, ut sibi denunciati fuerant, apponere
 remedium; Ecclesiarum autem eam admittere curationem;
 Ergo, addit idem Pontifex, *nè silentio nostro existimemur his præ-
 bere consensum, dicente Domino. Videbas fratrem, & currebas cum eo, hæc
 sunt quæ deinceps intuitu Divini judicii omnem Catholicum Episcopum expedit
 custodire, deindè respondet ad singula capita.*

7. Ea omnia mirum in modum confirmantur ex epistola
 ab eodem S. Innocentio anno sequenti, hoc est 405. ad
 S. Exuperium Episcopum Tolosanum scripta, quam his ver-
 bis inchoat, quibus se à S. Exuperio consultum testatur.
*Innocentius Exuperio Episcopo Tolosano salutem. Consulenti tibi, frater charissi-
 me, quid de proposita specie unaquaque sentirem: pro captu intelligentiæ meæ
 quæ sunt visa respondi, quid sequendum, vel docilis ratio persuaderet,
 vel autoritas lectionis ostenderet, vel custodita series temporum demonstraret.
 Equidem dilectio tua institutum secuta prudentium, ad Sedem Apostoli-
 cam referre maluit, quid deberet de rebus dubiis custodire potius, QUAM
 VSRVPTIONE PRÆSUMPTA quæ sibi viderentur, de singulis obtri-
 nere.*

8. Deindè respondet ad quæsitum de incontinentia Sacer-
 dotum in eundem modum, quo, anno 385. Siricius Papa
 Himerio Episcopo Tarraconensi. Sed (quod diligentissimè
 animadvertendum est, & probat summorum Pontificum
 responsa legum vim habuisse, licet non essent solemniter pro-
 mulgata, vel acceptata) cum ad pœnam venit, quæ à Si-
 ricio contra incontinentes decreta fuerat, licet Himerio
 Siricius suam Epistolam non præcepisset, saltem expressè,
 cum Gallicanis Ecclesiis communicare, declarat Innocen-
 tius

tius eos, qui in Gallia illam non ignorassent, omnium peccatorum in illa contentarum reos habendos: Sed ea plane dispar, & diversa sententia est. Nam si ad aliquos forma illa Ecclesiastica vita pariter, & disciplina, quæ ab Episcopo Siricio ad Provincias commearit, non probabitur pervenisse: His ignorantis venia remittetur Si qui autem scisse formam vivendi missam à Siricio deteguntur, neque statim cupiditates libidinis abiecerint, illi sunt modis omnibus submovendi, qui post admonitionem cognitam preponendam arbitrati sunt voluptatem.

9. Fecerat quidem Siricius Gallicorum mentionem Himerio injungens, ut Epistolam suam in illorum notitiam deduceret. Sed eo nomine Pontifex significabat illos, qui vulgò de Galizia. Porro quæ fuerit mens ipsius Siricii circa publicationem, & receptionem Ordinationum Pontificiarum indicant ejus verba; Hac, quæ ad tua consulta rescriptimus in omnium Coepiscoporum nostrorum perferri facias notitiam, & non solum eorum, qui in tua sunt Diocesi constituti, sed etiam ad Universos Carthagenenses, & Bethicos, & Lusitanos, atque Gallicos, vel eos, qui vicinis tibi collimitant hinc inde Provinciis, hac, quæ à nobis sunt salubri ordinatione disposita sub litterarum tuarum prosecutione mittantur; & QUANQUAM STATUTA SEDIS APOSTOLICÆ, VEL CANONVM VENERABILIA DEFINITA NULLI SACERDOTVM DOMINI IGNORARE SIT LIBERVM: Utillius tamen & pro antiquitate sacerdotii sui dilectioni tue esse admodum poterit gloriosum, si ea, quæ ad te speciali nomine generaliter scripta sunt per unanimis tue sollicitudinem in universorum fratrum nostrorum notitiam perforantur, quatenus & quæ à nobis non inconsulte, sed provide sub nimia cautela, & deliberatione sunt & salubriter constituta, INTEMERATA PERMANEANT, & omnibus in posterum excusationibus aditus, qui jam nulli apud nos parere poterit, obstruatur.

10. His Pontificiæ autoritatis argumentis, quæ, cum à Dionysio Exiguo hausta sint, maxima vi pollent apud Gallos, addi possent aliâ quamplura temporum subsequentium, quæ apud Patrem Sirmundum, & alios Autores Gallos legi possunt. Pauca tantum subjungimus. Exemplum libelli Symmaco Papæ à Cæsario Episcopo Arelatensi oblatus sic orditur: Sicut à persona Beati Petri Apostoli Episcopatus sumit initium; ita necesse est, ut disciplinis competentibus sanctitas vestra singulis Ecclesiis quid observare debeant, evidenter ostendat. Idem Symmacus epistolam 10. sic inchoat; Dilectissimis fratribus universis Episcopis per Gallias consisten-

ssistentibus, Symmacus: Sedis Apostolica instituta predicanda sollicitant, ut de concordia universalis Ecclesie, qua toto orbe diffusa est, pervigili curâ tractemus. Quae tunc praecipue efficacius adolescit, si ea, quae à Patribus statuta sunt, aetas subsequens reverenter observet.

11. Vigilius Epistola ad Episcopos Galliae anno 545. Quantum nos, inquit, Divina potentia Apostolorum primi Sedem non pro nostris meritis, sed pro ineffabili sua misericordia pietate habere constituit, TANTVM NOS DE VNIVERSARVM ECCLESIA RV M DISPOSITIONE, ET PACE, ET STATV CVRAM HABERE CONVENIT.

12. Celestinus Papa Episcopis Provinciae Viennensis, & Narbonensis jurisdictionem suam in universas Ecclesias his verbis exprimit; Nec silere possumus, cum ad hoc ut ab illicitis revocemus aliquos, officii nostri provocemur instinctu: in speculis à Deo constituti, ut vigilantia nostrae diligentiam comprobantes, & quae coercenda sunt refecemus, & quae observanda sunt sanciamus. Circa quamvis longinqua spiritualis cura non deficit; sed se per omnia, quae nomen Dei praedicatur, extendit.

13. Denique anno 860. quo tempore Antifites Gallicani pro suis juribus cum summis Pontificibus frequenter altercabantur, sic tamen alloquebantur Nicolaum Primum, Apostolicis documentis, & Pontificalibus Decretis multipliciter informamus, ut vestri sanctissimi Apostolatus apicem, Principis Apostolorum fide, & nomine consecratum, QVOTIES S. ECCLESIA ALIQUA NOVITATE PVLSATVR, HVMLITER ADEAMVS, IBIQVE VERI CONSILII SALVBERRIMA INSTITVTA SINCERITER HAURIAMVS, ubi mitis Magister Christus, & summum Caput nostrum, fundamentum Ecclesiae posuit. Apud Sirm. tom. 3. pag. 158.

